

at alle byggeklodserne er kendte og hele redegørelsen formentlig har ligget klar til trykning, og at det alene skyldes politisk uenighed mellem ministrene, at den ikke er kommet endnu.

Formanden:

Jeg skal understrege, at det også er tilladt at udtale sig om det stillede ændringsforslag, bare for en ordens skyld.

Fru Aase D. Madsen har bedt om ordet.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg takker for tilladelsen, for det var netop, hvad jeg ville udtale mig om.

Dansk Folkeparti har som bekendt i betænkningen redegjort for, at vi vil stemme ja til selve forslaget, men jeg kan oplyse, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for ændringsforslaget. Det betyder større udgifter i millionstørrelsen for elforbrugerne hvert år i en årrække fremover.

Kl. 16.00

Ændringsforslaget indebærer reelt en gavecheck i form af skrottingsbeviser, der kan have en værdi på op til 600.000 kr., da de er frit omsættelige. De 600.000 kr. kan gå til ejerne af de gamle afskrevne vindmøller, som allerede i mange år har været en stor indtægtskilde for ejerne.

Der ligger en reel gavecheck på to til tre gange effekten i de gamle møller, vel at mærke til den høje pris på 60 øre pr. kWh, og det har skabt sådan et rush for at få fat i disse skrottingsbeviser. Og som jeg sagde før: De kan nu sælges til meget, meget store beløb.

Dansk Folkeparti kan ikke være med til, at man sender hele regningen for disse meget, meget gode ordninger videre til elforbrugerne, og vi mener også, at der jo i L 58 ligger det, at ministeren skal nedbringe omkostningerne, de forventede stigninger på 2 mia. kr. om året, ved hjælp af den pris med loft over på 36 øre.

Vi mener i Dansk Folkeparti, at ændringsforslaget virker i direkte modsat retning, for det sætter jo udgifterne til pristilskuddene på vindmøller op i en lang årrække fremover, og der er kloge hoveder, der har beregnet, at det altså løber op i milliardbeløb.

Det er begrundelsen for, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for ændringsforslaget, men vi stemmer, som jeg sagde før, for selve forslaget, for vi mener, det er et skridt i den rigtige retning med hensyn til at få nedbragt udgifterne i forbindelse med vedvarende energi.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg ville på vegne af SF gerne kvittere for de ændringsforslag, som ministeren er kommet frem med undervejs, også det seneste. Det lever vel op til kravet om, hvad vi har på dagsordenen lige nu.

Jeg vil også gerne kvittere for, at ministeren undervejs har lyttet til en række af de usikkerheder, der er blevet rejst om lovforslaget, som det lå ved førstebehandlingen. Jeg synes i hvert tilfælde, at det for vores vedkommende har været en udvikling, hvor vi er blevet imødekomet på de væsentligste punkter. Det handler om spørgsmålet om udgifterne til balanceringsydelse; det handler om afregningsprisen, at man ikke kan modregne i den, efter at der er gået et år; og det handler om en række andre spørgsmål.

Men når det er sagt, vil jeg også godt sige, at jeg har det sådan, at jeg lige nu er både vred og enormt frustreret over den måde, regeringen har håndteret energiaftalerne på.

Da regeringen trådte til for et år siden, overtog den et sæt af aftaler, som den selv havde været med til at indgå som opposition, mellem Venstre, De Konservative, Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti. Med det overtog regeringen selvfølgelig forpligtelsen til at sikre fremdrift i implementeringen af de aftaler. Det er jo den forpligtelse, man sidder med, når man er regering.

Jeg må sige, at den forpligtelse har regeringen været ualmindelig dårlig til at håndtere. Det tog over et halvt år, fra regeringen trådte til, til vi nåede frem til en principiel aftale, nemlig aftalen af 19. juni i år, om, hvad der skulle erstatte det VE-bevis, som ellers skulle være trådt i kraft den 1. januar 2003.

Aftalen indeholder en række punkter, og den indeholder en række tidsfrister. Den indeholder en tidsfrist, der hedder den 1. september, hvor der skulle være fremsat forslag om biogas og biomasse. Den indeholder en tidsfrist, der også hedder den 1. september, hvor der skulle være fremsat forslag om energibesparelser. En dato, der hedder september, hvor energiredøgørelsen skulle være kommet. En dato, der hedder den 1. december også i år, hvor beslutningsgrundlaget for, hvordan Danmark skal leve op til Kyotoforpligtelserne, også skulle være lagt frem.

Kl. 16.05

Her et år efter, at regeringen trådte til, og et halvt år efter, at vi indgik en principaftale i juni, står vi så med et hjørne af vores aftale, som vi nu